

[Aksel Larsen.]

hed om deres ødelæggelse og kontrol med, at sådanne våben hverken fremstilles eller anvendes.

Det er derfor, vi kommer med vort forslag, og det harmonerer meget dårligt med de rosende ord, der fra alle sider er udtalt om forslaget formulerung, når de forskelligere ærede ordførere sammen med udenrigsministeren i slutningen af deres taler siger: dette smukke og rigtige forslag bør for enhver pris forkastes.

Jeg henstiller til det høje folketing endnu en gang at betænke sagen og overveje, om det ikke burde vedtage vort forslag. Man kan sagtens sige: Hvad vil der blive sagt til vore diplomater? Jo, det vil blive modtaget og overvejet, og jeg tror, at en tilstrækkelig stærk verdensopinion kan nå resultater i denne vigtige sag. Derfor mener jeg også, at det officielle Danmark bør være med til at skabe denne verdensopinion.

Men nu vil man afvise vort forslag, endda uden at stemme om det, ved at man fra, om jeg så må sige, de forenede Marshallpartier med udenrigsministerens sanktion kommer med et forslag om en dagsorden, hvori man udtrykker tillid til regeringens vilje. Jeg har ikke i min motivering for vort forslag talt om tillid eller mistillid til regeringen, og jeg havde ikke ønsket, at dette skulle blive diskuteret her, for jeg synes, at den foreliggende sag er så dødsensalvorlig, at man burde beskæftige sig med denne sag og være i stand til at se bort fra andet.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Per Federspiel, som er så forarget over Børge Houmanns tale på partikongressen, hvor han sagde: vi er ikke pacifister, men vi er villige til at følges med dem, der skal samme vej, at det er et af vore, jeg vil ikke sige politiske slagord, men det er vor arbejdsmetode, og under krigen og besættelsen arbejdede vi efter samme metode, og da fulgtes vi et pænt stykke vej med det ærede medlem, og jeg tror, det ærede medlem i alt fald dengang var af den opfattelse, at det var godt, at vi kunne følges ad og hjælpe hinanden, når vi skulle samme vej. Men jeg har ikke ønsket, at vi skulle have diskussion om, hvorvidt man kan have tillid til regeringen eller ikke, ved denne lejlighed. Jeg har imidlertid været nødt til at gå ind på de argumenter, udenrigsministeren kom med, og nogle af de argumenter, de ærede ordførere er kommet med, men jeg må have lov at sige, at det var udenrigsministeren og de ærede ordførere, der begyndte.

Jeg vil imidlertid nu tillade mig at fore-

slå en ændring i det stillede forslag om en dagsorden. Jeg stiller følgende ændringsforslag til det af Alsing Andersen m. fl. stillede forslag:

„Efter ordene „vigtigste betingelser for fred“ udgår resten og erstattes med følgende:

„Idet folketinget udtaler ønsket om, at regeringen fremtidig i og uden for De Forenede Nationer vil virke for at nå frem til en af det enkelte land uafhængig effektiv international kontrol med de vældige kræfter, der kan ødelægge hele vor civilisation, hvis de slippes løs, pålægger tinget regeringen omgående såvel i De Forenede Nationer som overfor regeringerne i Amerikas Forenede Stater, England, Frankrig, Sovjetunionen og Kinas Folkerepublik at henstille, at stormagterne gennem forhandling når til enighed om:

1. Forbud mod fremstilling af atom- og brintbomber.
2. Øjeblikkelig tilintetgørelse af alle eksisterende atom- og brintbomber.
3. Forbud mod forberedelse af bakteriologisk krigsførelse.
4. Nedsættelse af rustningerne og rustningsudgifterne.
5. Kontrol med, at forbudene overholdes.
6. Opfordring til stormagterne om at udnytte videnskab og forskning til nyttiggørelse af atomenergien i fredens, genopbygningens og menneskehedens tjeneste,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu stillet følgende ændringsforslag til det af det ærede medlem hr. Alsing Andersen m. fl. stillede forslag om en dagsorden:

„Efter ordene „vigtigste betingelser for fred“ udgår resten og erstattes med følgende:

„Idet folketinget udtaler ønsket om, at regeringen fremtidig i og uden for De Forenede Nationer vil virke for at nå frem til en af det enkelte land uafhængig effektiv international kontrol med de vældige kræfter, der kan ødelægge hele vor civilisation, hvis de slippes løs, pålægger tinget regeringen omgående såvel i De Forenede Nationer som overfor regeringerne i Amerikas Forenede Stater, England, Frankrig, Sovjetunionen og Kinas Folkerepublik at henstille, at stormagterne gennem forhandling når til enighed om:

1. Forbud mod fremstilling af atom- og brintbomber.